

20201026-Taygeta-NL-is-er-echt-een-vrije-wil-en-hoeveel-tijdlijnen

Is er echt een vrije wil? En hoeveel Tijdlijnen? Yázhí Swaruu - Buitenaards Contact

Yazhi: Wat er eerder is gebeurd, in andere tijdlijnen van jou, zal zich nooit herhalen. En aan de andere kant ligt alles vast, dus wat je ook doet, de dingen draaien altijd uit zoals ze horen uit te draaien. Dus, ik twijfel zelfs aan de vrije wil op dit punt. Ik zie het als een illusie.

Gosia: Ja, dat is iets wat ik niet helemaal begrijp... hoeveel vastligt en hoeveel niet.

Yazhi: Simpel: Alles is volledig statisch en vast. Maar "alles" is complex. Dus zelfs als je een keuze maakt waarvan je denkt dat die onvoorspelbaar is, verander je helemaal niets. Je denkt alleen dat het anders is, maar het is nog steeds precies wat er hoe dan ook zou gebeuren. En als je naar het verleden gaat om het te veranderen, kom je tot het inzicht dat dat op zichzelf ook vastligt en deel uitmaakt van de hele Matrix van de werkelijkheid.

En zelfs de gebeurtenissen die je probeert te veranderen, kom je er al snel achter dat juist de dingen die je doet, je poging om de dingen die je wilt veranderen te veranderen, er in feite de oorzaak van is dat ze in de eerste plaats gebeuren. Dus vrije wil is een illusie. Je hebt de illusie dat je een keuze hebt, omdat je je niet herinnert wat er daarna gaat gebeuren. Je kijkt dus alleen naar de film die zich voor je afspeelt. De film van je leven.

Gosia: Je zei: Je denkt alleen dat het anders is, maar het is nog steeds precies wat er zou gaan gebeuren. Waarom is het iets dat hoe dan ook zou gebeuren? Omdat er miljoenen alternatieven zijn. Dus, ze gebeuren allemaal tegelijk. Dus, wat is het precies dat er zou gaan gebeuren? Zoiets bestaat niet, zoals ik het zie.

Yazhi: Je denkt dat je een keuze hebt. Maar dat is alleen omdat je je niet bewust bent van wat er daarna gaat gebeuren.

Gosia: Maar wat er NOOIT gebeurt - daar zijn miljoenen varianten van. En daarin is er een vrije wil om te kiezen nee?

Yazhi: Precies. Maar het zijn geen alternatieven. Je denkt alleen dat het alternatieven zijn in de beperkte, zeer beperkte blik van je bewustzijnsbewustzijn.

Gosia: Ja, want vanuit het hoogste niveau is het allemaal toch al uitgewerkt ja? Ik denk dat we dit in een video hebben behandeld.

Yazhi: Op het moment dat je meer bewustzijn verwerft zie je dat het allemaal verbonden is en dat je in feite geen keuze had. Je kijkt slechts naar een klein deel van een gefixeerde werkelijkheid, dus je keuzes zijn altijd beperkt tot een vast, vooraf bepaald bereik van waarneming. Zoals een olifant in het donker, en je kijkt ernaar met een kleine zaklamp. Je ziet delen van de olifant en je ziet de verschillen tussen de delen. Dat is je bewustzijn. Maar het is nog steeds een olifant de hele tijd en je kunt dat niet veranderen!

Dat is de illusie van het hebben van een vrije wil, een keuze. Want vanuit een beperkt perspectief van een ziel, als een fragment van een grotere zielenwerkelijkheid, de Bron, heb je wel een onbeperkte hoeveelheid keuzes, maar alleen vanuit je beperkte perceptie. Omdat je waarneming beperkt is. Maar als je groeit in bewustzijn van het absolute, het alles, dan begin je te zien dat je inderdaad geen keuze had. Dat alles wat je eerder deed, je keuzes, alles waren wat je kon doen in die bepaalde tijd of dat moment. Altijd volgens een vooraf geplande vaste werkelijkheid.

Gosia: Voorgepland door wie? U? Dan heeft het hoogste ik miljoenen tijdlijnen tegelijk voorgepland? En keuzes?

Yazhi: Zelfs de chaos op Aarde wordt vandaag de dag veroorzaakt door de mensen die het zelf beleven. Want het is altijd zij en zij maken weer dezelfde fouten. En zij hadden geen keus vanwege hun zeer beperkte begrip.

Vanuit de perceptie van een beperkte ziel, met een beperkte perceptie, heb je wel degelijk onbeperkte keuzes en mogelijkheden. Je denkt dat het willekeurig is, maar dat is het niet. Als je een stap terug doet en het grotere plaatje ziet... zie je dat er nooit meerdere tijdlijnen waren. Noch waren er meerdere keuzes. Het was er maar één.

Gosia: Wat bedoel je met één?

Yazhi: Woorden schieten tekort om dit over te brengen. Als je bij een weg komt en je ziet een tweesplitsing. Je denkt dat je de keuze hebt om rechts of links te gaan. Dus, je kiest voor... rechts. En je denkt dat je links had kunnen kiezen. Maar alles voor je en alles voor je zorgde ervoor dat je rechts koos en je had alleen rechts kunnen kiezen. Zelfs als je stopt en teruggaat en dan linksaf slaat, is het nog steeds een illusie.

Gosia: Maar er is een andere ik ergens daarbuiten die voor links kiest en verschillende levenservaringen heeft die naar links leiden. Toch?

Yazhi: In zekere zin wel. Vanuit een beperkt perspectief, maar niet vanuit een meer uitgebreid perspectief. Er zijn geen tijdlijnen van bovenaf. Het is er maar één. Ik moet nu gaan. Ze roepen me.

Gosia: Holly molly, dit heeft zoveel meer uitleg nodig dan.

Yazhi: Ik heb dit niet goed verwoord. Wil je morgen eerder verder gaan?

Gosia: Dat heb je gedaan. Alleen nog niet in de volle omvang. Ja zeker. Dank u.

Yazhi: Welkom.

VOLGENDE DAG

Yazhi: Mensen hebben de neiging te denken dat ze alles weten, altijd, en ze raken gehecht aan ideeën, en ze maken ze tot hun eigendom alsof het objecten zijn. En als je ze een nieuw idee geeft, is het alsof je dat dierbare object van ze afneemt.

De mensen die denken dat ze geavanceerd zijn en in spiritualiteit, ET's en zo, zijn door elkaar geprogrammeerd om tijdlijnen te zien als iets dat los van hen staat, dingen als een treinspoor waarop ze zich bevinden en dat naar een ander kan worden verplaatst. Vandaar de begrippen "positieve tijdlijn" en "negatieve tijdlijn".

Maar de dingen zijn niet zo eenvoudig. Zoals ik al eerder heb beschreven, is datgene wat ieder mens waarneemt en volgens zijn/haar bewustzijnsniveau van waarneming, met recht en technisch gezien een eigen "tijdlijn". En de keuzes die ieder mens per tijdlijn maakt, brengen een reeks toegevoegde gebeurtenissen voort waardoor zij Tijd begrijpen als iets dat van het verleden naar het heden en dan naar de toekomst beweegt.

Dus, zoals ik eerder heb beschreven, tijdlijnen als een reeks vaste lijnen met een vaste reeks gebeurtenissen in progressie in elk van hen. En elk bewustzijn springt van waarneming van wat er ook gebeurt in de ene lijn naar wat er gebeurt in de volgende, met dien verstande dat hoe dramatischer de verandering van gebeurtenissen in de ene, hoe langer de sprong naar een andere lijn die meer verschilt van de oorspronkelijke. Vandaar de term Quantum Sprong.

Het zijn of begrijpen dat de lijnen die het dichtst bij elkaar liggen het meest op elkaar lijken, en hoe verder ze uit elkaar liggen hoe meer ze verschillen. Dit is nog steeds een grove analogie met lijnen. Maar ik moest iets gebruiken om het allemaal te beschrijven.

Nu gaan we verder met een ander onderwerp dat in dit onderwerp overgaat. Geschiedenis. Men zegt dat geschiedenis een lijst is van gebeurtenissen in chronologische volgorde. Maar geschiedenis is geschreven door de overwinnaars. En de mensen met macht, altijd. En als je merkt is het slechts een herinnering van veldslag na veldslag, met weinig tot geen relevante alternatieve onderwerpen, of slechts als secundaire referentie.

Maar naast het feit dat de geschiedenis zoals die aan de mensen is gepresenteerd niet weergeeft wat er werkelijk in het "verleden" is gebeurd, moeten we een ander probleem onder ogen zien dat alleen duidelijk wordt voor degenen die veel door de tijd hebben gereisd.

Er is niet maar één verleden.

Er zijn ontelbare verledens met ontelbare gebeurtenissen, die ook nog eens van elkaar verschillen, van een beetje anders tot heel anders. Dus dat is wat mensen tijdlijnen noemen, collectieve tijdlijnen. Maar ze zien die nog steeds als afzonderlijke dingen die elkaar niet of nauwelijks beïnvloeden. Dat is beslist niet zo.

Alle gebeurtenissen in alle zogenaamde tijdlijnen zijn even relevant voor een huidig punt in "tijd" dat wij nu noemen, vanuit het perspectief van het persoon-bewustzijn dat dit alles waarneemt. Dat betekent dat er geen enkel verleden is. Dat ontelbare, en ontelbare verschillende gebeurtenissen allemaal relevant zijn en allemaal vormen wat elk persoonlijk bewustzijn het heden noemt vanuit zijn gezichtspunt.

In mijn geestesoog... terugkomend op het parallelle lijnvoorbeeld dat ik eerder heb gebruikt, zie ik ontelbare, in de miljarden en meer, tijdlijnen samenkomen in één enkel punt waar ze elkaar allemaal raken. Zoals een zwart gat dat alles naar zich toe buigt. Alles in één enkel punt. Een punt dat beweegt in zijn eigen tempo, snelheid en intentie. En alle vorige tijdlijnen die erin samenkomen vormen wat het is, als een tijd singulariteitspunt.

En op zijn beurt... Weer komen dezelfde ontelbare miljarden tijdlijnen, voorgesteld als parallelle lijnen in een grafiek, uit dat singulariteitspunt en verspreiden zich ervoor in wat je de toekomst zou kunnen noemen.

Maar dat is het niet echt. Onze grafiek gaat in conceptuele ontwikkeling over in een draaikolk die alle gebeurtenissen en reeksen van verwante gebeurtenissen die tijdlijnen worden genoemd, in zichzelf concentreert in het midden. Precies als een zwart gat.

BEELD 1

Maar dan klopt deze afbeelding ook niet... Omdat het boven een plat vlak voorstelt. Het zou een bol moeten zijn. Een driedimensionaal gat is een bol. Dat is een tweedimensionaal gat in het beeld.

Dus, alles komt voort uit dat singulariteitspunt dat in feite alles creëert. Het wordt gevormd door de keuzes en de gegevens die het heeft waargenomen in zijn verleden-als-persoonlijke-waarneming en daarmee neemt het het immer illusoire heden waar en vormt het de keuzemogelijkheden om te vormen wat het zijn toekomst zou noemen.

Dat singulariteitspunt is een persoon-bewustzijn. Een persoon, een voelend wezen, dat weet dat het bestaat. Het weet misschien niets, de geheimen van het universum ontsnappen aan het. Maar alles wat het weet is dat het bestaat. En vanuit dat beperkte gezichtspunt creëert het alles. Het verleden, zijn verleden bestaat niet meer zoals zijn toekomst dat ook niet doet. De een net zo onbestaand als de ander.

Geloven in je verleden als iets onontkoombars en onmogelijks om te veranderen is net zo onwerkelijk als denken dat de toekomst ook zo in steen gebeiteld is. Beide zijn vervormbaar, beide zijn even onzeker als de ander als ze één zijn. Het enige dat het ene van het andere onderscheidt is een idee in de geest van het onderwerp.

BEELDEN 2-5

Dit punt hierboven is volkomen geldig vanuit het standpunt van iemand, een bewustzijn dat een ervaring heeft en een opeenvolging van gebeurtenissen waarneemt die hij of zij tijd noemt. Dus, vanuit dit gezichtspunt is er vrije wil. Zoveel vrije wil dat je ook je verleden kunt veranderen. En je kunt zoveel als je zelf kunt bepalen voor je toekomst, wat die zal zijn. En iedereen zou dat moeten om vooruit te komen als bewustzijn en als mensen. Verander de perceptie en de betekenis van

ieders verleden, verwijder de ongewenste gebeurtenissen en vervang ze door gebeurtenissen met een meer geschikte en positieve betekenis.

Maar vanuit een ander gezichtspunt, het meer uitgebreide gezichtspunt. Als alles samenkomt in één punt, of het nu verleden of toekomst is, punt dat we het heden noemen, en dat heden is en kan alleen worden gegenereerd door een bewuste waarnemer, dan ligt alles vast, en speelt de waarnemer alleen af wat er al is.

Maar, aangezien je oneindig veel keuzes hebt, zelfs als ze allemaal vastliggen, zou dat betekenen of gelijkwaardig zijn aan het hebben van een volledige vrije wil. En geldig zoals hierboven beschreven.

Maar het is hier waar de dingen ingewikkelder worden. Want zoals ik hierboven al zei, tijdlijnen zijn eigenlijk geen afzonderlijke opeenvolgingen van gebeurtenissen, een subject springt van de ene naar de andere om een persoonlijk verhaal, persoonlijke tijdlijn van gebeurtenissen te creëren. Alle gebeurtenissen, zouden we kunnen noemen, van verschillende tijdlijnen, zowel de dichterbij en meest gelijkende, als de verder weg gelegen en meer verschillende... ze interfereren allemaal met elkaar de hele tijd.

Een gebeurtenis in wat wij een andere tijdlijn zouden kunnen noemen, vormt de gebeurtenissen in deze waargenomen en in alle andere en vice versa. Dus alle gebeurtenissen die wij aleatoir noemen, zonder verklaring, freaky of meer algemeen opgevat als leven, als dingen die gewoon gebeuren en die wij allemaal voor lief nemen dat ze allemaal "een logische oorzaak moeten hebben" hebben hun oorzaak en wortels in een andere reeks van tijdlijnen.

Ze convergeren allemaal, alle gebeurtenissen in alle tijdlijnen convergeren naar één enkele plek. Zoals hierboven beschreven. Dus, als een blok, allemaal samen, vormen zij één massieve enkele Tijdlijn. Zo massief dat het het absolute omvat, alles, en dat zou noodzakelijkerwijs betekenen dat het niet slechts in één waargenomen richting kan stromen, vandaar mijn eerdere beschrijving van Tijd als een steeds uitdijende en inkrimpende bol bestaande uit ontelbare miljarden en miljarden tijdlijnen. Dat betekent dat de tijd in alle richtingen stroomt en ook omgekeerd. En dat is gelijk aan stilte, aan helemaal geen tijd. Vanuit dat meer uitgebreide gezichtspunt is alles in steen gebeiteld.

Wanneer je een beperkt bewustzijn hebt, zoals we allemaal hebben, kunnen we slechts een beperkte reeks dingen, gebeurtenissen zien. Maar naarmate je bewustzijn groeit, begin je meer en meer dingen te zien die er altijd al waren, maar waarvoor je niet het nodige bewustzijn had om ze waar te nemen. We beginnen ze niet alleen te zien, maar we beginnen ook de samenhang tussen al die dingen te begrijpen. De oorzaak en het gevolg tussen hen die veroorzaken wat wij een gebeurtenis noemen.

Dus wat voorheen onbekend was, wordt plotseling verklaarbaar, logisch, en dus bekend. En dat komt neer op het waarnemen van verschillende tijdlijnen als één. Verschillende tijdlijnen die voorheen als afzonderlijke tijdlijnen werden gezien, die weinig tot niets met elkaar te maken hadden.

Dus, naarmate je vordert in je bewustzijnsperceptie, groeit en groeit je bewustzijn van alles. En dat betekent, zoals eerder beschreven, dat je meer en meer gegevens kunt verwerken, niet zoals in leeg memoriseren. We breiden ons bewustzijn uit en vormen onze ziel en geest in die mate dat we dan creëren of manifesteren wat we de wereld noemen waarin we leven. En dat is op zijn beurt wat we een dichtheid van bestaan noemen.

Naarmate wij groeien in onze waarneming van meerdere tijdlijnen, creëren wij voor onszelf onze persoonlijke tijdlijn. Hoe uitgebreider ons begrip en bewustzijn in het algemeen, hoe groter de tijdlijn zal zijn, groter omdat er meer dingen, meer gegevens in zijn opgenomen. Van daaruit creëren wij een persoonlijke wereld volgens onze toegepaste kennis via onze waarneming en ons bewustzijn. Wij worden ons plotseling meer en meer bewust van alle gebeurtenissen die samenhangen om een andere te creëren. Zo worden bijvoorbeeld mysteries verklaard.

Maar dit betekent ook dat andere mensen in een lagere staat van gegevensverwerking in bewustzijn, een lagere dichtheid genoemd, ons niet kunnen begrijpen, zoals wij hen, omdat hun

waarneming volledig door ons wordt begrepen, maar wij niet door hen, omdat wij zoveel uitgebreider zijn in bewustzijn. Dus, wat eens gescheiden tijdlijnen waren, worden plotseling één voor ons. Dat is waarom we het formeel onverklaarbare kunnen verklaren.

Maar dit proces eindigt nooit, naarmate we groeien in ons gegevensverwerkend bewustzijn, gaan we vroeger gescheiden tijdlijnen samenvoegen tot één, de tijdlijn die we als de onze zien. (Dit proces is ook verwant aan het vormen en maken van onze eigen ziel terwijl we doorgaan).

Maar we komen op een punt waar we zoveel tijdlijnen kunnen zien, verwerken en begrijpen in vergelijking met het gezichtspunt van een andere groep mensen-bewustzijnen, dat we kunnen zien dat vanuit dat meer uitgebreide perspectief, en terwijl we de minder geëvolueerde bewustzijnen observeren, we kunnen zien dat vanuit dit gezichtspunt de toekomst net zo in steen gebeiteld is als het verleden. Omdat de opties die voor ons liggen zeer beperkt zijn, zozeer dat ze in één overgaan.

Maar dan draai je je om om jezelf te zien. En je weet dat je in dezelfde omstandigheden verkeert als degenen die je vanuit jouw gezichtspunt "minder geëvolueerde bewustzijnsvormen" noemde en je realiseert je dat in dit geval zo beneden zo boven is, en dat je nog veel werk te doen hebt om je persoonlijk bewustzijn, waarneming en ziel uit te breiden.

Wat is tijd?

Het is een onontkoombaar deel van jou, het is jou. Je kunt geen besef van jezelf hebben zonder een soort van tijdelijke waarneming. Ik-niet-ik. Ik heb een gedachte/ die ik eerder niet had.

Je hebt het gevoel dat je de tijd niet kunt beheersen, maar dat is een illusie. Omdat je jezelf niet genoeg kent. Je zit vast in een stel ideeën, zoals de tijd die voorwaarts stroomt, als referentie naar... wat? Aan externe dingen, maar dat zit dan weer in je hoofd en daar alleen. Tijd als iets oncontroleerbaars komt voort uit welke delen van je dan ook, waar je niet volledig, of niet bewust van bent. Dit betekent dat tijd voortkomt uit je onbewuste, en je onbewuste maakt het grote, grote grootste deel uit van wat je bent.

Maar jezelf meer en meer begrijpen, alles opnemen als jezelf, begrijpen waarom je reageert zoals je doet, zonder oordeel en ook met oordeel. Alles inclusief. Het blootleggen van je schaduwkanten, je donkerste kant, zal je meer en meer bewust maken van hoe tijd gemaakt wordt, en uit jou voortkomt.

Wat je denkt, en hoe je denkt, de betekenis die je aan je gedachten geeft, bepaalt de tijd voor jou. Dus, hoe meer je jezelf kent, des te meer heb je controle over je tijd. Want jij bent tijd en tijd ben jij.

Gosia: Bedankt! Wow ok. Ik moet zeggen dat ik dit nog vele malen moet lezen en overdenken om het beter te begrijpen. Het is een nieuwe invalshoek. Ik heb verschillende vragen die ik heb opgeschreven. Eerste vraag die ik moet begrijpen. U zei dat er ontelbare tijdlijnen zijn, die allemaal samenkomen in één. Maar is er een aparte ik, fysiek, in elk van hen? Of hoe? Ik verwijs naar de ik als Gosia... niet de ik van de uitgebreide kijk. Vanuit de uitgebreide visie is er maar één ik.

Yazhi: Zoals met veel dingen die ik heb beschreven, ja, er is een "andere" jij in elke tijdlijn omdat je in elk van hen andere dingen doet, van een beetje anders tot volkomen extreem anders. Dus dat komt erop neer dat je een heel andere jij bent omdat je een andere reeks ervaringen hebt en zoals ik ergens anders heb beschreven definieert die andere reeks ervaringen je als een andere ziel.

Toch convergeren ze allemaal, al die jij's convergeren in één, jij die dit leest. Zij allen definiëren jou en alle ervaringen die zij hebben gehad, nu hebben en nog zullen hebben convergeren in jou als het "zwarte gat" dat jij bent.

Jij bent een dichtheid, jij bent een "universum," jij bent het absolute. Al het andere, vooral wat je andere mensen noemt, ben je gewoon in een andere tijdlijn die verschilt van degene die jij als de jouwe beschouwt.

Verschilt tot op het punt waar je ze ziet als verschillende mensen, geslachten, uiterlijk, maar ze zijn gewoon meer van jou, en je definieert hen zoals ze allemaal jou definiëren, dat is waarom we allemaal verbonden zijn, dat is waarom we allemaal één zijn.

Op een heel reële manier zijn sommigen meer verruimd in bewustzijn dan andere jij's, daarom creëer je wat je noemt een hoger ik, hoger zelf. Maar ook dat is slechts een concept dat beperkt is tot één of ander gezichtspunt.

Dus, beide dingen zijn correct: er zijn andere jij's in andere waargenomen tijdlijnen. En er is geen andere jij in andere tijdlijnen omdat je ook de som bent van hen allen vormend een hogere jij, een verenigd veld jij, het absolute, daarom ben jij alles wat bestaat en dan zijn er geen anderen en kunnen er ook geen anderen zijn in een andere zogenaamde tijdlijn omdat je ze allemaal hebt verenigd in je bewustzijns waarneming, daarom Dichtheid van bestaan, dat zou heel hoog zijn.

Gosia: Waarom convergeren ze allemaal in mij die dit leest, en niet ik die dit leest convergeer in een andere Gosia elders die dit NIET leest maar kookt?

Yazhi: Vanuit haar gezichtspunt convergeren ze in haar, vanuit het jouwe convergeren ze in jou, maar omdat ze allemaal jou zijn, creëer je een verenigd veld, een singulariteit, waar het niet uitmaakt wat je je bewust bent van dit alles, het is altijd nog jij, daarom convergeren ze allemaal in jou en jou alleen.

Elk bewustzijn is de singulariteit, elk voelend wezen. Zij zijn "het"; zij zijn allen één. Elk creëert zijn eigen universum en het ultieme universum. Allen verbonden, allen zijn één.

Wat zijn "verschillende mensen"? Het zijn allemaal ideeën die door henzelf zijn gecreëerd, door het ene. Jullie zijn de ene, het verenigde veld. We zijn staande golven, en idee, dat is wat we allemaal zijn. We zijn allemaal één idee dat we hadden.

Gosia: Ja ok... nu. Je zei: Het komt allemaal uit één singulariteitspunt... bewustzijn van een persoon. Maar dan convergeert het ook naar één. Dus, het komt uit één en convergeert in één? Er is niets anders dan Eenheid. Aan beide uiteinden dan.

Yazhi: Het zijn allemaal ideeën. Het zijn allemaal ideeën, het idee dat iets "verleden" was zal het op de ene manier laten convergeren, het idee dat iets in de toekomst is zal op een andere manier convergeren en alle varianten in het midden.

Uiteindelijk is deze lijn-analogie een lineaire grafische poging om iets in-illustrerbaars te illustreren. Eenvoudig uitgedrukt.

Alles, verleden heden en toekomst, zijn ideeën die worden gegenereerd door bewustzijnsbewustzijn dat jij bent.

Gosia: Begrepen. Nu deze **Vraag:** Je zei dat het allemaal kneedbaar is... Zelfs het zogenaamde verleden, de gebeurtenissen zijn allemaal kneedbaar. Waarom is de vrije wil dan een illusie als de gebeurtenissen kneedbaar zijn door het bewustzijn/de waarnemer? Omdat vanaf een hoger niveau ook dat vastligt? Elke keuze?

Yazhi: Vanuit het ene gezichtspunt, vanuit de lagere gezichtspunten is er vrije wil, maar naarmate je uitbreidt in je bewustzijn begin je te begrijpen dat je alleen maar had kunnen handelen zoals je gehandeld hebt, want naarmate je bewustzijn uitbreidt besef je waarom je steeds minder keuzes hebt vanuit de ene of de andere bepaalde situatie van waaruit je te werk gaat.

Gosia: Waarom steeds minder en minder? Waarom had je alleen op die manier kunnen handelen?

Yazhi: Omdat je vanuit een lager bewustzijnspunt veel keuzes ziet (vrije wil) en je denkt dat je dingen kunt veranderen. En het wordt nog duidelijker wanneer je tijdreist en probeert gebeurtenissen in het verleden te veranderen om de toekomst te veranderen.

Maar dan realiseer je je dat juist het feit dat je naar het verleden gaat om die ongewenste gebeurtenissen te veranderen, de oorzaak is dat ze in de eerste plaats gebeurden. Dit betekent dat zelfs voordat je het idee had van tijdreizen om een ongewenst verleden te veranderen, dat al gebeurd was. Je was al naar het verleden gereisd om de gebeurtenis te veranderen, maar als gevolg daarvan gebeurde het.

Dus probeer je het opnieuw te veranderen, op een complexere manier, en je realiseert je alleen dat wat je ook doet, ook dat de gebeurtenissen veroorzaakte die in de eerste plaats leidden tot het ontstaan van de eerste ongewenste gebeurtenis. Je was gewoon niet in staat het verband waar te nemen tussen alle gebeurtenissen die tot het een of ander hebben geleid.

Dat is het proces dat ik beschrijf als het vergroten van bewustzijn om wat we voorheen als verschillende tijdlijnen zagen, te verenigen. Door ze allemaal te laten samenkomen in één, diegene die we nu waarnemen.

Gosia: Ja, maar je zei eerder dat het veranderen van die gebeurtenissen in het verleden, tijdreizen, geen invloed heeft op de tijdlijn waar je vandaan kwam. Dat die onaangeroerd bleef. Dat is wat ik nog steeds niet begrijp.

Yazhi: Je gaat het verleden niet veranderen, want vanuit dat oogpunt liggen de dingen nogal vast. Maar je kunt je verleden veranderen vanuit het punt waar je nu bent. Zoals in je huidige perceptie en begrip van het waarom van dingen.

Maar zelfs tijdreizen en het verleden veranderen betekent dat je nog steeds die illusie vasthoudt, want zelfs als je een ongewenste gebeurtenis stopt, kijk je alleen maar naar de spiegelgebeurtenis ervan. Gebeurd versus niet gebeurt, want alles wat is, creëert zijn tegendeel.

Dus zelfs als je nu kijkt naar iets dat je hebt veranderd en dankzij jou niet is gebeurd, kijk je alleen maar naar een andere reeks gebeurtenissen (tijdlijn) die ook van invloed is op en bepalend is voor de gebeurtenis waarbij de ongewenste gebeurtenis wel degelijk heeft plaatsgevonden. Kortom, u hebt niets gedaan. Want zelfs het veranderen van een gebeurtenis zal de gebeurtenis zelf vanuit een ander gezichtspunt definiëren, en beide tijdlijnen definiëren en creëren elkaar. Daarom staat het vast.

Een veel voorkomend probleem dat ik tegenkom als ik dit soort dingen uitleg... Sommige concepten zijn geldig vanuit het ene niveau en gezichtspunt, maar niet vanuit het andere. Maar op hetzelfde moment definiëren beide elkaar.

Gosia: Ja, ik weet het. Oké, ik begrijp het nog steeds niet... laten we naar een heel nuchter niveau gaan. Voorbeeld van iemand die de keuze heeft tussen, laten we zeggen, naar school gaan in stad A of verhuizen naar een andere stad, B, om een totaal andere reden. Zij kiest voor B. Waarom is naar stad B gaan volgens haar het enige wat zij had kunnen doen? Als ze net zo makkelijk, de andere weg had kunnen kiezen? Gezien vanuit haar perspectief. Maar haar vrije wil bracht haar naar de stad B. Of niet? Wat deed haar besluiten om naar stad B te gaan? En waarom was dat het enige wat ze had kunnen doen?

Yazhi: Omdat ze een keuze had en de een de ander definieert, en de ander haar informatie doorgeeft aan de ander op kwantumniveau, definieert elke tijdlijn.

En ja, zoals van bovenaf gezien convergeren alle gebeurtenissen zodanig dat zij geen andere keuze heeft dan te doen wat zij nu precies doet. Maar dit vanuit het gezichtspunt van haarzelf nu, in de stad B. Net als voor de ander die in stad A naar school ging.

Zij allen geven de informatie aan elkaar door, niet alleen die twee, maar ook ontelbare miljarden anderen, en vormen wat zij zichzelf noemt.

Gosia: Wat voor soorten informatie?

Yazhi: Waarneming, ervaring van het soort dat een ziel gaat definiëren, wat een ziel vormt.

Gosia: Wacht. Dus, vanuit het gezichtspunt van haarzelf in stad A, als ze daarvoor koos, was DAT ook de enige optie die ze had kunnen doen?

Yazhi: Ja.

Gosia: Wacht eens even... dan hebben we aan het eind miljoenen vrije keuze beslissingen. Ook al zijn dat allemaal de enige die we voor onszelf hadden kunnen nemen...

Yazhi: Van één niveau wel. Maar alleen omdat je je niet bewust bent van andere dingen die samenkomen om te creëren wat jij realiteit noemt. Op het moment dat je het weet, dan verenig je die tijdlijnen als één. En we doen dat allemaal de hele tijd terwijl we ons bewustzijn uitbreiden.

Gosia: Het is een ingewikkeld onderwerp voor mij om te begrijpen. Ik bedoel... ze ging naar stad B. Ze had naar school kunnen gaan, stad A. Waarom was naar hier komen het enige dat ze had kunnen doen? Ik begrijp het nog steeds niet.

Yazhi: Van één niveau had ze veel dingen kunnen doen, maar ze deed een specifieke. Waarom? Waarom die ene? Omdat alle andere samenkwamen in het vormen van die ene als de enig mogelijke uitkomst als gevolg van de toegevoegde omstandigheden van alle anderen samen. Omdat ze niet geïsoleerd zijn, maar allemaal met elkaar interfereren en elkaar creëren. Dus, van bovenaf, alle keuzes en tijdlijnen overziend, kon ze alleen maar gedaan hebben wat ze deed.

Gosia: Maar ze had nog steeds naar schoolstad A kunnen gaan. Dat "ZOU hebben" ... betekent dat die optie openstond om te nemen.

Yazhi: Ja, maar dat heeft ze niet gedaan.

Gosia: Maar had gekund.

Yazhi: Je had door een meteoriet getroffen kunnen worden, maar dat heb je niet! Dat jij het een waarschijnlijker vindt dan het ander, komt alleen door de ideeën die je in je hoofd hebt.

Gosia: Maar het feit dat iets op deze manier gebeurt en niet op de andere, betekent toch niet dat het andere niet had kunnen gebeuren, en dat het niet de optie was?

Yazhi: Maar er was een zeer specifieke reeks redenen waarom die niet gebeurden.

Gosia: Hmm ok... En de laatste vraag die ik heb voor nu is deze: Je zei dat alle tijdlijnen elkaar overlappen en dat informatie wordt doorgegeven etc... Dus vreemde gebeurtenissen, zoals mensen die vreemde voorvallen manifesteren die nogal wonderbaarlijk lijken, zouden iets te maken kunnen hebben met gebeurtenissen in een andere tijdlijn?

Yazhi: Ja, omdat alle informatie in alle tijdlijnen slechts één bulk zijn zonder heden, geen verleden, geen toekomst, dus de informatie komt alleen over door Frequentie-match, naar geloven, door waarneming.

Dus... zoals gezien in de geschiedenis. Veel verschillende dingen die in het verleden gebeurden, zeg 2000 jaar geleden, van totaal verschillende tijdlijnen, komen allemaal samen in één punt, punt dat we het nu noemen. Maar het nu gezien vanuit het gezichtspunt van één bewustzijn-waarnemer. Dus, als koning Edward de tweede destijds uitgleed en zijn been brak, en in een andere niet... ze beïnvloeden het nu allemaal met dezelfde intensiteit.

Dus zelfs gevechten in de geschiedenis die in de ene tijdlijn een bepaalde uitkomst hadden en in een andere tijdlijn een andere, beïnvloeden beide het nu op dezelfde manier en met dezelfde intensiteit, waardoor het nu wordt gedefinieerd als het punt van bewustzijn en bewustzijn-singulariteit.

Dus, er is niet één verleden. Geen juist en onjuist verleden. Alleen het onjuist zijn vanuit een of ander zeer specifiek gezichtspunt. Alle mogelijkheden bestaan altijd en ze interfereren en definiëren elkaar waardoor ze elkaar veroorzaken.

Gosia: Ok ik begrijp het/moet nog nadenken. Ben je moe?

Yazhi: Nee.

Gosia: Je bent al een tijdje aan het schrijven. Nee?

Yazhi: Als ik Engels schrijf, kan ik verder en sneller gaan.

Gosia: Ok. Nou, het is heel fascinerend, dit onderwerp, en hoe je het bekijkt vanuit dat hoge uitgebreide niveau. Het is zeker een nieuwe invalshoek.

Yazhi: Bijvoorbeeld. Naar het verleden reizen om te voorkomen dat een bepaalde wetenschapper door een bus wordt aangereden, waardoor een spiraal van negatieve gebeurtenissen ontstaat die leidt tot bijvoorbeeld een wereldoorlog. Dus, je gaat naar het punt in de tijd, ongeveer 3 minuten voordat hij die straat zou oversteken waar hij werd aangereden door een bus. En dan stop je hem en vraagt hem de weg, daardoor verander je de synchroniciteit die nodig was om door de bus geraakt te worden. Maar dan ga je blij en denkt dat je missie volbracht is. Enkel om de dreun te horen van de wetenschapper die door de bus wordt aangereden.

Je stopte hem om de weg te vragen en veroorzaakte de vertraging dat hij door de bus werd aangereden. Dan ga je een tweede keer terug, en je vertraagt hem nog meer. Alleen maar om hem ongerust te maken omdat hij te laat is voor zijn werk. Waardoor hij zich weer door de straat haast om door dezelfde bus aangereden te worden. Wederom de gebeurtenis veroorzakend die je juist wilde stoppen.

Gosia: Maar je hebt het niet echt veroorzaakt. Het had hoe dan ook moeten gebeuren. Anders zou jij niet proberen het tegen te houden.

Yazhi: Dit is te simpel, maar het kan heel ingewikkeld worden, waarbij je toegevoegde en herhaalde pogingen om te voorkomen dat hij door een bus wordt aangereden alleen maar meer spiralen creëren met hetzelfde resultaat... en in dat geval had ik er alleen maar heen kunnen gaan om te proberen die gebeurtenis te stoppen.

Gosia: Leg alsjeblieft uit wat je bedoelt, dat als je teruggaat, je het veroorzaakt. Hoe veroorzaakt het dat? Je hebt de gebeurtenis misschien een beetje veranderd, maar het gebeurde nog steeds, zelfs zonder jou erbij.

Yazhi: Je wilt een gebeurtenis stoppen, dus je bedenkt een missie om te tijdreizen om de gebeurtenis te stoppen van de wetenschapper die door een bus wordt aangereden. Maar je realiseert je niet dat de reden waarom hij door de bus werd aangereden is omdat jij daar al was om te proberen het te stoppen, zelfs voordat je vertrok voor de missie. Omdat alles met elkaar verbonden is en spiraalt in complexiteit. En hoe meer je je bewust bent van de complexiteit van de reden waarom dingen gebeuren, hoe meer je begrijpt waarom het niet zo eenvoudig is om het verleden te veranderen.

Gosia: Oké. Wat een allegaartje van de werkelijkheid! Eén **Vraag:** Waarom creëren we de illusie van vrije wil voor ons lagere zelf? Wat heeft het Hoger Zelf eraan? Je zei hierboven dat we ons niet bewust zijn van het feit dat we geen vrije wil hebben, omdat we ons gewoon niet kunnen herinneren wat er daarna gebeurt. Waarom het dan op deze manier ontwerpen?

Yazhi: Meer dan waarom... Ik zou zeggen dat de illusie van de vrije wil voortkomt uit het feit dat we niet weten hoe de dingen werken en wat er daarna gaat gebeuren. Zoals wanneer je voor de eerste keer naar een film kijkt. Je hebt geen idee wat er in de film zal gebeuren. Dus, alle mogelijkheden en alle keuzes die de acteurs hebben zijn mogelijk voor jou die kijkt. Maar vanuit een breder gezichtspunt ligt de film vast, de gebeurtenissen liggen al vast, zijn al gefilmd. Alleen jij kent het

plot en het einde niet. Dus jij denkt dat er een vrije wil is in de film. Omdat je niet weet wat de personages gaan doen.

Maar als je de film voor de tweede keer bekijkt, dan zie je dat er geen vrije wil is en dat de dingen al vastliggen. Maar dan is het alleen je persoonlijke gezichtspunt en bewustzijnsperceptie die bepaalt of er wel of geen waargenomen vrije wil in de film zal zijn.

Gosia: Ik moet wel verduidelijken hoe de GEBEURTENIS een rol speelt bij dit alles. En het feit dat wij de scheppers zijn van de werkelijkheid. Vanaf welk niveau zijn wij dan de scheppers? Hoe manifesteren we ons dan eigenlijk? Hoe hangt dat hier samen?

Yazhi: Manifesteren is een mogelijkheid naar je toe halen met behulp van Frequentie-match. Geldig vanuit een lager gezichtspunt, maar vanuit een meer uitgebreid gezichtspunt, dat, wat je ook manifesteert, slechts het logische gevolg zou zijn van alles wat aan die gebeurtenis voorafgaat.

Gosia: Ok. Dus... in die zin... hebben we wel het speelveld open dan... door de frequenties aan te passen, te kiezen om bepaalde frequenties te zijn, die frequenties te zijn, brengen we een bepaalde mogelijkheid in onszelf en niet de andere.

En terugkomend op het punt hierboven... dat het voortkomt uit ons negeren van hoe dingen werken. WAAROM DOEN WE DAT DAN? Waarom is DAT in het systeem der dingen geschreven? De onwetendheid?

Yazhi: Er is er maar één, er is alleen maar Bron. Bron is alles wat er is, een onmogelijk voor te stellen of te definiëren eenheid. Het betekent dat alles wat kan zijn, is, en al is, buiten de tijd en buiten de ruimte. Dus, alles wat is, bestaat al, alle mogelijkheden zijn, en zijn er gewoon. De reden dat Eenheid, de Bron, zichzelf heeft gefragmenteerd in ontelbare holografische delen, die allemaal bevatten wat het geheel definieert, holografische fragmenten van de Bron die zielen worden genoemd.

Maar de enige manier om de Bron te fragmenteren, die alwetend is, want weten is ook bewustzijn, en alles is bewustzijn, dan is om een fragment te zijn, hoewel je nog steeds eenheid bent, je herinnert het je niet allemaal/ weet het niet allemaal, want als je dat deed, dan zou je de Bron zijn.

Dus wat een ziel definieert, een fragment van de Bron, is dat je je niet alles herinnert. Niet alles begrijpen. Maar je bent nog steeds de Bron en je energie, wat jou definieert is om het allemaal te weten, dus dat is alles wat een ziel wil doen. Om uit te breiden, om de weg naar huis te zoeken, om de weg te zoeken om het je allemaal te herinneren, om weer ten volle Bron te zijn.

En je zei, Gosia; "Dus... in die zin... hebben we dan wel het speelveld open", ja, als fragmenten van de Bron... en ook al ligt alles vast, in onze beperkte ervaring hebben we wel de volledige illusie van vrije wil, maar alleen zoals uitgelegd in mijn filmanalogie. In die zin zijn we scheppers. Maar we scheppen niets, want het is al geschapen.

Maar tegelijkertijd is het niet zo dat dingen al geschapen zijn... wij zijn die dingen, wij zijn datgene wat wij denken te scheppen. We creëren geen "dingen concepten of ideeën", wij zijn het wat we creëren, en al het andere komt uit "ons" voort. We ZIJN wat we creëren.

Gosia: Hmm... Ik geloof nog steeds dat het een beetje anders is dan in de film, want in de film waren het niet wij die het produceerden of creëerden. En met onze levensomstandigheden, het is allemaal ons. Op verschillende niveaus, maar toch wij.

Yazhi: Nee, jij hebt die film geschapen, zoals je al het andere voor jezelf hebt geschapen, zelfs de sterren daarboven. Want jij bent het met je bewustzijnsbewustzijn, met je perceptie, ethiek en waarden, die die film op je eigen unieke manier interpreteert. Dus jij bent het die de ervaring van het kijken naar die film creëert. En alles is ervaring.

Gosia: Ik heb die acteurs in de film niet gemaakt. Dat deed Hollywood.

Yazhi: Zelfs de acteurs, de regisseur en de producent, ben jij alleen opnieuw in een andere tijdlijn, onder andere omstandigheden. Maar ik weet, dat is alleen geldig vanuit een hoger perspectief.

Wie heeft het idee van wat Hollywood is? Wie interpreteert wat er in de film gebeurt, waarom het je interesseert, of niet? Hetzelfde als wanneer je over straat loopt. Het is een ervaring, blijkbaar niet volledig onder jouw controle. Jij hebt die stoep, die lantaarnpaal, dat gebouw niet gemaakt, zeg je. Maar jij bent het nog steeds die het allemaal creëert in je geest, die zin geeft aan al die zogenaamde potentiële energie. Daarom noem je het een gebouw, want in je geest heb je alle concepten die dat "ding" in verband brengen met een nuttig object van deze of gene kwaliteit en gebruik.

Dus, niets bevindt zich echt buiten jou. Het zit allemaal in je denkgeest. JIJ creëert het hele universum zoals jij het ziet en interpreteert. En dat is net zo geldig als hoe iemand anders het universum ziet. En ze delen en correleren en veranderen en beïnvloeden elkaar. Meer en meer totdat eenheid weer is bereikt.

Gosia: Ja. En laatste vraag, de laatste die ik voor nu lijk te hebben: afgezien van het feit dat hun geest verruimd wordt met deze concepten, hoe kunnen mensen deze kennis toepassen, zodat het hun onmiddellijke werkelijkheid meer ten goede komt? Zoals wat u bijvoorbeeld zei over mysterieuze gebeurtenissen die plaatsvinden... hoe het allemaal komt en overlapt tussen verschillende tijdlijnen. Ze kunnen die gebeurtenissen nu in een ander licht beginnen te begrijpen. Welke andere praktische les kunnen we hen hieruit geven?

Yazhi: Uitbreiden is alles wat een ziel wil doen. Om het waarom van alles te begrijpen. Haal dat uit een ziel en je blijft achter met een lege huls. Of je hiermee iets praktisch in de "echte wereld" kunt vinden, of niet, hangt af van het niveau van bewustzijn van elke luisteraar.

Zoals ik zou zeggen is dit de kern van wat ertoe doet, en alles wat er toe doet. Want naarmate je groeit in bewustzijnsbewustzijn begrijp je meer en meer van alles en daarmee weet je automatisch hoe je je werkelijkheid in jouw voordeel kunt veranderen. Niet eens als een know-how, het komt automatisch met de kennis.

Dus, het praktische, dit is de reden waarom we allemaal moeten uitbreiden en meer moeten weten over alles. Uiteindelijk zal het je macht geven over tijd en materie, en zelfs over de dood zelf.